

Arrest

nr. 117 014 van 16 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart op 21 oktober 2009 samen met haar op dat ogenblik nog minderjarige zoon het Rijk te zijn binnengekomen, dient op 22 oktober 2009 een asielverzoek in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 17 februari 2010 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Inzake het door verzoekster tegen deze beslissing ingestelde beroep weigert ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) aan verzoekster bij arrest met nummer X van 23 juni 2010 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Verzoekster dient op 5 augustus 2010 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de

verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.3. Verzoekster dient op 26 augustus 2010 een tweede asielverzoek in. Inzake deze asielaanvraag neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 27 september 2010 de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Verzoekster stelt tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad.

1.4. Op 21 oktober 2010 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.5. De op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf worden bij beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 december 2010 ontvankelijk verklaard.

1.6. Bij arrest met nummer 56 793 van 25 februari 2011 verwerpt de Raad het tegen de beslissing van 27 september 2010 ingestelde beroep tot nietigverklaring.

1.7. Op 28 september 2011 dient verzoekster een nieuwe aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) neemt op 28 februari 2012 de beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond worden verklaard. Deze beslissing wordt op 6 juni 2012 ingetrokken.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 12 juli 2012 de nieuwe beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond worden verklaard.

1.10. Op 28 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de op 28 september 2011 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.11. De gemachtigde van de staatssecretaris gaat op 6 november 2012 over tot intrekking van de op 12 juli 2012 genomen beslissing. Op 19 november 2012 neemt hij de nieuwe beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond worden verklaard.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris neemt op 18 december 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen, die verzoekster op dezelfde dag ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, [...], Attaché, wordt aan

de genaamde [...], geboren [...] die de Russische nationaliteit heeft,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

X 1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

X artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend op 29/07/2010, 27/09/2010,24/09/2012).

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan haar onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft een asielaanvraag op 22/10/2009 ingediend. Deze aanvraag werd definitief afgesloten met een negatieve beslissing door de RVV op 23/06/2010. Deze beslissing is op 29/07/2010 aan betrokkene betekend.

Deze beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 15 dagen (bijlage 13qq van 27/07/2010) werd per aangetekend schrijven betekend aan betrokkene.

Betrokkene heeft een 2de asielaanvraag op 26/08/2010 ingediend. Deze aanvraag werd niet in overweging genomen op 27/09/2010. Deze beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten, geldig 5 dagen (bijlage 13quater van 27/09/2010) werd rechtstreeks betekend aan betrokkene.

Betrokkene heeft op 05/08/2010 een 1ste regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd ongegrond verklaard op 19/11/2012. Deze beslissing is op 27/11/2012 aan betrokkene betekend.

Betrokkene heeft op 28/09/2011 een 2de regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd ongegrond verklaard op 28/08/2012. Deze beslissing is op 18.12.2012 aan betrokkene betekend.

Betrokkene heeft op 24.09.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, geldig 30 dagen.

Betrokkene werd door de gemeente Oostende geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden ; Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaat bewijs te bekomen van haar nationale overheden.

Hoewel zij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat zij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.

X In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 3 jaar omdat:

[...]

X 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten. Er werd dus niet aan de terugkeerverplichting voldaan (betekend op 24.09.2012)."

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging en de ontvankelijkheid

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

2.2. Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet, enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving.

2.3. De Raad dient verder ambtshalve te duiden dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Ter terechtzitting is gebleken dat verzoekster op 25 februari 2013 werd gerepatrieerd naar Moskou, Rusland. Uit voormeld gegeven blijkt dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten, en de hiermee samenhangende terugleiding naar de grens, volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen. Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat verzoekster nog heeft bij huidig beroep in zoverre dit is gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en de terugleiding naar de grens, brengt de raadvrouw van verzoekster ter terechtzitting geen concrete argumenten aan. De Raad benadrukt evenwel dat het aan verzoekster toekomt om, wanneer haar

belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van haar belang aan te tonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Bij gebreke van het aantonen van een actueel belang, is het beroep dan ook onontvankelijk in zoverre het is gericht tegen het bevel om het bestreden grondgebied te verlaten met terugleiding naar de grens.

3. Onderzoek van het beroep in zoverre dit is gericht tegen het inreisverbod

3.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 27, §§1 en 3, 62, 74/11, § 1, tweede lid, 74/13 en 74/14, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster verschaft volgende toelichting bij het middel:

"[...] • De beslissing steunt echter op motieven die onjuist zijn, hetgeen ook bewezen wordt door de verscheidene procedure naar dewelke de beslissing verwijst samen met de inhoud van de geïndiceerde opeenvolgende beslissingen die getroffen werden door de asielinstanties of door de DVZ

• De twee asielprocedures van verzoekende partij : werden inderdaad negatief afgesloten : 1.- de eerste door een Arrest van de RVV 23.06.10 dit arrest had een beslissing 13 quinquies dd 27.07.10 voor gevolg - 2. de tweede door de DVZ , beslissing 13 quarter met bevel dd; 27.08.2010

Er dient echter ook rekening te worden met de al dan niet wettelijke verblijfssituatie van verzoekende partij ingevolge de 3 "regularisatie aanvragen" naar dewelke de beslissing 13 septies zelf verwijst :

- De regularisatieaanvraag dd; 05.08.10 en 21.10 2010 werden op 02.10.2010 onvankelijk verklaard*
- Op deze regularisatieaanvraag werden nadien de volgende beslissingen getroffen :*

1° op 28.02.2012 Aanvraag "ongegrond" , beslissing ingetrokken op 06.06.2012

2° op 12.07.2012 Aanvraag "ongegrond" , beslissing ingetrokken op 07.11.2012

3° op 19.11.2012 , aanvraag "ongegrond betekend op 27.11.2012 beroep RVV op 22.12.2012 , aanvraag dringende voorlopige maatregelen 23.12.12:

Hieruit kan derhalve redelijk worden afgeleid dat verzoekende partij alleszins voorlopig legaal op het grondgebied verbleef

- van haar aankomst tot 23.06.2010 (afsluiting RW asiel)*
- van 02.10.2010 - onvankelijkheidsbeslissing 9 ter - tot 19.11.2012 - ongegrondheidsbeslissing 9 ter of 27.11.2012 betekening ervan ;*

• de regularisatie aanvraag dd; 28.09.11 heeft volgens de verzoekende partij geen invloed ivm haar al dan niet wettig verblijf, vermits deze aanvraag aanleiding gaf tot de volgende beslissingen, die geen aanleiding waren tot een tijdelijk verblijf :

1° op 28.08.2012, betekend op 08.11.2012 : onvankelijk doch ongegrond

2° op 28.08.2012 , betekend op 18.12.2012 : onvankelijk doch ongegrond

Dat derhalve dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen gevolg diende te geven aan de verschillende bevelen om het land te verlaten, tot eigenlijk 18.12.2012.

De BGV dd 27.07.10, 27.08.2010 werden impliciet doch zeker ingetrokken toen het verzoek 9 ter op 02.10.2010 onvankelijk verklaard werd;

Toen het BGV dd 24.09.12 uitgevaardigd werd, was het legaal verblijf van verzoekende partij nog steeds gedekt door de onvankelijkheidsbeslissing dd 02.10.2010 , die geldig is gebleven tot 19.11.2012, datum van de ongegrondheidsbeslissing nopens haar aanvraag 9 ter.

Bijgevolg bevindt verzoekende partij zich op 18.12.2012 in geen enkel van de gevallen die bij de wet zijn voorzien om een bijlage 13 septies te treffen.

De beslissing schendt derhalve de aangehaalde middelen en bepalingen;

DIT VOLSTAAT REEDS OM DE BESLISSING NIETIG TE MAKEN

Subsidiair of overtollig, dient te worden vastgesteld dat naast het bevel om het grondgebied te verlaten die ten aanzien van verzoeker werd betekend, wordt aan verzoeker tevens een inreisverbod van maar liefst drie jaar afgeleverd.

Het bevel dat hierbij gegeven wordt is derhalve niet gelijk te stellen met de eerdere getroffen maatregelen, voor zover deze wettig werden uitgevaardigd, maar die derhalve ook impliciet werden ingetrokken door de huidige beslissing;

Er dient bij de oplegging van een inreisverbod rekening gehouden te worden met een aantal fundamentele rechten, zoals het recht op privé- en gezinsleven en de Minister of Staatsecretaris dient bovendien rekening te houden met de gezondheidstoestand van de verzoekende partij.

Overeenkomstig artikel 74/11, §2, lid 2 kan verweerster kan verweerster zich in individuele gevallen onthouden van het opleggen van een inreisverbod, omwille van humanitair- redenen.

Verweerster heeft in de bestreden beslissing wederom geen enkele afweging gemaakt tussen het opleggen van het inreisverbod en de gezondheidstoestand en het sociaal netwerk van verzoeker veroorzaakt door die maatregel. Opnieuw wordt motiveringsplicht geschonden.

Overeenkomstig artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet '(houdt de minister of zijn gemachtigde) bij het nemen van een beslissing tot verwijdering (...) rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land'.

verweerster had een afweging moeten maken tussen de verwijderingsmaatregel en het recht op het gezins- en familieleven en gezondheid, maar tevens uit een specifiek wetsartikel in de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet is duidelijk

In de bestreden beslissing wordt geen enkele aandacht besteed aan het leven dat verzoeker alhier in België heeft opgebouwd en wordt ook geen rekening gehouden met zijn gezondheidstoestand.

HET BEROEP TEGEN DE BESLISSING DIE HET VERBLIJF OP GROND VAN ARTIKEL 9 TER WEIGERT IS STEEDS HANGEND VOOR DE RW, element waarvan verwerende partij perfect op de hoogte is”.

3.2.1. Zoals reeds aangegeven wordt het enig middel enkel onderzocht in de mate dat het is gericht tegen het opgelegde inreisverbod van drie jaar.

3.2.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de administratieve beslissingen met redenen worden omkleed.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De Raad stelt vast dat verweerder duidelijk de determinerende motieven aangeeft op basis waarvan hij een inreisverbod van drie jaar oplegt aan verzoekster. Zo wordt, onder verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet, gemotiveerd dat verzoekster niet aan de terugkeerverplichting heeft voldaan. Hierbij wordt toegelicht dat verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 24 september 2012.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig en stelt verzoekster in staat te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens het door haar bestreden inreisverbod is gegrond, derwijze dat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet is niet aangetoond.

3.2.3. In zoverre verzoekster aangeeft niet akkoord te gaan met de motivering tot het opleggen van een inreisverbod dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht en dit in het licht van de bepalingen van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet luidt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

§ 2. De minister of zijn gemachtigde onthoudt zich er van een inreisverbod op te leggen wanneer hij het verblijf van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 61/3, § 3, of 61/4, § 2 beëindigt, onverminderd § 1, tweede lid, 2°, op voorwaarde dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

De minister of zijn gemachtigde kan zich onthouden van het opleggen van een inreisverbod in individuele gevallen, omwille van humanitaire redenen.

§ 3. Het inreisverbod treedt in werking de dag waarop de beslissing met betrekking tot het inreisverbod wordt betekend.

Het inreisverbod kan niet ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4.”

Zoals hierboven reeds aangegeven, legt verweerder een inreisverbod van drie jaar op omdat verzoekster niet aan de terugkeerverplichting heeft voldaan en meer specifiek geen gevolg heeft gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 24 september 2012. Verweerder verwijst aldus naar zijn eerdere beslissing van 28 augustus 2012 waarbij verzoekster bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster wijst er evenwel op dat zij legaal op het Belgische grondgebied verbleef van 2 december 2010, zijnde de datum waarop de door haar op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ontvankelijk werden verklaard, tot minstens 19 november 2012, datum waarop voormelde aanvragen ten gronde negatief werden afgesloten. Dit betoog van verzoekster dient te worden gevolgd. Op grond van de stukken van het dossier blijkt immers dat verweerder, na het nemen van voormeld bevel om het grondgebied te verlaten op 28 augustus 2012, op 6 november 2012 overging tot de intrekking van zijn op 12 juli 2012 genomen beslissing waarbij de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf ongegrond werden verklaard. Deze intrekking impliceert dat de op 12 juli 2012 genomen beslissing wordt geacht nooit te hebben bestaan. Dit gegeven heeft vervolgens tot gevolg dat dient te worden aangenomen dat verzoekster, gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de ontvankelijkheidsbeslissing van 2 oktober 2010, tot en met 19 november 2012 gerechtigd was op een attest van immatriculatie model A in afwachting van een behandeling ten gronde van de op 5 augustus 2010 en op 21 oktober 2010 ingediende aanvragen om machtiging tot verblijf. Gelet op de intrekking van de beslissing van 6 november 2012 dringt de vaststelling zich op dat het reeds op 28 augustus 2012 genomen bevel om het grondgebied te verlaten tevens impliciet verviel, minstens als onregelmatig diende te worden beschouwd en verzoekster dus kan worden gevolgd waar zij stelt dat haar niet ten

kwade kan worden geduid dat zij hieraan geen gevolg heeft gegeven. Zoals zij zelf ook aangeeft, dient immers te worden aangenomen dat op 28 augustus 2012 haar legaal verblijf in het Rijk nog was gedekt door de ontvankelijkheidsbeslissing van 2 december 2012 die haar recht gaf op een tijdelijk verblijfsrecht.

De Raad besluit dan ook dat verweerder zich bij het opleggen van een inreisverbod van drie jaar op de enkele grond dat verzoekster geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 28 augustus 2012, haar ter kennis gebracht op 24 september 2012, heeft gesteund op onjuiste gegevens minstens op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

Een schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet is aangetoond. Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van het opgelegde inreisverbod van drie jaar.

De Raad benadrukt dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is in zoverre het bevel om het grondgebied te verlaten wordt aangevochten. De beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten enerzijds en de beslissing tot oplegging van een inreisverbod anderzijds zijn bovendien ook – gelet op het gestelde in artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet, dat het inreisverbod een beslissing is “*die kan samengaan*” met een beslissing tot verwijdering – afzonderlijke beslissingen die volstrekt van elkaar zijn te scheiden in die zin dat zij op verschillende motieven zijn gesteund en de beslissing tot verwijdering op grond van eigen motieven ook zonder inreisverbod zou blijven bestaan. Elk van de beslissingen kan eventueel met een afzonderlijk beroep worden bestreden en enkel op grond van een eventuele vernietiging van het opgelegde inreisverbod kan niet worden overgegaan tot de nietigverklaring van de verwijderingsbeslissing zelf. Het gegeven dat deze beslissingen middels eenzelfde akte aan verzoekster ter kennis worden gebracht, doet aan het voorgaande geen afbreuk. (RvS 10 oktober 2013, nr. 225.056; RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872)

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen in zoverre dit is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Artikel 2.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 december 2012 tot oplegging van een inreisverbod wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend veertien door:

mevr. I. CORNELIS, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS